

UDRUŽENJE ZA POLITIČKE NAUKE SRBIJE
I
UNIVERZITET U BEOGRADU - FAKULTET POLITIČKIH NAUKA

pozivaju Vas na Sabor politikologa - godišnju međunarodnu
naučnu konferenciju pod nazivom

**USTAVI U VREMENU KRIZE: POSTJUGOSLOVENSKA
PERSPEKTIVA**

Konferencija će se održati u Beogradu, na Fakultetu političkih nauka **od 31. maja - 01. juna 2014.** godine

U prilogu Vam dostavljamo osnovni programski okvir i teme o kojima će se raspravljati na konferenciji. Molimo Vas da, *najkasnije do 20. aprila 2014. godine*, potvrdite učešće na konferenciji i izjasnite se da li želite da govorite na nekom od predviđenih panela i sa kojom temom.

Vaše prijave i temu izlaganja pošaljite na e-mail adresu kontakt osobe Udruženja za političke nauke Srbije Biljane Đorđević: biljana.djordjevic@fpn.bg.ac.rs ili na fax: 2491-501. Za sva dodatna pitanja možete pozvati telefon: 011/3092-821.

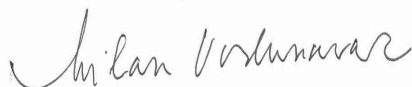
Imajući u vidu Vaš dosadašnji rad, uvereni smo da ćete Vašim učešćem znatno doprineti uspehu konferencije.

Organizatori snose troškove smeštaja.

S poštovanjem,

Udruženje za političke nauke Srbije
prof. dr Milan Podunavac
Predsednik

Fakultet političkih nauka
prof. dr Ilija Vujačić
Dekan

Programski okvir konferencije

Konstitucionalizam je u savremenim političkim društvima postao zajednički standard „dobre vladavine“. Značajan broj evropskih i ne-evropskih država u poslednje tri decenije u procesu je konstitucionalizacije kolektivnog identiteta i vlasti i taj proces još uvek traje. S pravom se tvrdi da osnovni cilj građanskih revolucija i građanskih pokreta centralne i istočne Evrope nije bilo ustanovljavanje novih socijalno-ekonomskih i kulturalnih poredaka već izgradnja konstitucionalne vladavine. Rekonstitucija post-komunističkih društava išla je od krova, a konstitucionalna konsolidacija bila je i ostala još uvek njihov prvi i najvažniji sistemski imperativ. Mada se globalizacija temeljnih vrednosti konstitucionalizma - vladavina prava, a ne vladavina ljudi - može označiti kao pobeda Zapada i njegove kulture individualizma, sekularizma i agnosticizma, ipak živimo u vremenu „umnoženih (multiple) konstitucionalizma, od kojih su neki manje individualistički, više komunitarni i svakako više religijski“ (Preuss). Globalizacija konstitucionalizma i otvorenost uticaja za političke ideje drugih otvorila je u odnosu na temeljna pitanja ustrojstva političkih zajednica i poredaka, ne samo pitanje kulturalnog uticaja i hegemonije, već je i temeljne vrednosti konstitucionalizma stavila na osobitu formu testa normativne opravdivosti u različitim socijalnim, tradicijskim i kulturalnim okruženjima.

Postjugoslovenska društva dobar su socijalni okvir za ovu vrstu testa. Politička i ustavna dinamika ovih društava otvara temeljno pitanje: da li konstitucionalizam pretpostavlja i traži određene uslove i pretpostavke koje ova društva ne mogu ispuniti: konsolidovanu državnost, javni mir koji je garantovan snagom pred-konstitucionalnih snaga i faktora; određeni stepen ekonomske razvijenosti; kulturalnu homogenost; religijsku toleranciju itd. Kriza konstitucionalizma u postjugoslovenskim društvima umnožena zahtevima iz šireg evropskog okruženja dodatno upozorava podjednako na teorijsku i praktično-političku važnost ovoga pitanja. Poslovična nemoć Bosne i Hercegovine da uspostavi društveni ugovor oko temeljnih vrednosti političke zajednice (šta jesmo i zašto smo zajedno); osobita forma „dualne državnosti“ i „dualnog ustavnog identiteta“ (Srbija/Kosovo); izazovi demokratskog ekstremizma i borbene demokratije (Hrvatska); niski učinci ustavnog dizajna i međunarodne izgradnje država i nacija (Makedonija, Kosovo, BiH); „konstitucionalni nacionalizam“ i neliberalni koncept građanstva kao odgovor na etnifikaciju i račvanje kolektivnog identiteta (Crna Gora, Slovenija); odsustvo odgovora na religijsku i kulturalnu različitost (konstrukt „drugog“); nespremnost da se odgovori na zahteve manjina i njihovo uključivanje kao konstituensa „ustavnog identiteta“ i poretka, osobita forma napetosti između liberalno razumevanog ustavnog identiteta i šmitijanski oblikovanog ekstra-ustavnog identiteta; nemoć post-jugoslovenskih društava da odgovore na temeljnu formulu „We the People“.

Cilj je ovoga projekta da ova temeljna pitanja koja će odlučujuće uticati na prirodu njihovog ustrojstva i evropsku perspektivu analizuje i naznači politička i ustavna rešenja u okviru četiri klastera:

1. Konstitucionalizam i utemeljenje „novih poredaka“;
2. Izazovi demokratskog ekstremizma i borbena demokratija;
3. Multikulturalni konstitucionalizam;
4. Populistička demokratija i/ili liberalni konstitucionalizam u evropskoj perspektivi.